जलमले।) रवंप्रकारः। रतदूषः। इति सुम्ध-बोधं ॥ यथा,—"अमृदृशी तत् कविवन्दि-

वर्षितैः"। इति नैषधं॥

खमूलकं, त्रि, मूलरहितं। प्रमायमून्यं। नास्ति मूलं यस्येति वज्जनीद्वार्थे कप्रत्ययः॥

अभूना, स्त्री, (नान्ति भूनं भूिमा यस्याः सा, स्त्रयां टाप्।) अभिभिखारुद्धः। इति भ्रव्यन्तिना॥ मूनरहिते चि। इति मुग्धनोधं॥

बम्यानं, को, (म्यानतुन्धं सादृश्चे नन्समासः, तस्य म्यानसदृशकोमनतात् तथालं।) वीरय-

सृजं। इत्यसरः॥ बारतं, स्ती, (स्म भावे तः, नास्ति स्तं मर्गं यसात् तत्, तत्पायिनां मरणाभावात् तस्य तथालं।) समुद्रोद्भवदे तभच्यामर तजनवादव्यवि-भ्रेषः। यदा एथ्राजमधेन एव्वी गौर्भूता तदा देवा इन्द्रं वत्सं काला हिरणायपाचे सम्दरक्प-मायोऽदूदु इन् तत्त दुर्जाससः शापात् समुद्रमध्यं गतं पञ्चात् समुद्रमधने खम्दतपूर्णकासं रहीला धन्तरिकत्थितः। इति भारतभागवते॥ तत्-पर्यायः ॥ पीयृषं २ सुधा ३ । इत्यमरः ॥ पेयुषं । इति तट्टीकासारसन्दरी ॥ * ॥ निर्जरं ॥ । समुद्रनवनीतकं ६ । इति शब्दरला-वली ॥ जलं। छतं॥ यच्चप्रेषद्रयं॥ ख्रयाचित-वस्त ॥ मुक्तिः । इति मेदिनी ॥ दुग्धं । खीवधं । विषसामान्यं। वत्सनाभः। पारदः। इति राज-निर्घेग्टः ॥ खद्मं । धनं । खर्मे । भक्तगीयद्रयं । हृद्यं। खादुइयं। इति हेमचन्द्रः॥

खम्तः, पं, (म् + कर्त्तरि क्षः, नज्समासः।) धन्त-न्तरः। देवता। इति मेदिनी। वाराहीकन्दः। वनसुद्गः। इति राजनिर्धग्रः॥ सुन्दरः। खति-हृद्यः। इति भरतप्तव्याद्धिः॥(खात्मा, यथा महाभारते,—

"इन्त्रियेशः परा हार्था खर्थेश्यस परं मनः।

सनसन्त परा बुडिर्नुदेशाता मधान परः॥

सहतः परमव्यक्तमव्यक्तादस्तः परः।

खस्ताद्वपरं किस्तित् सा काष्ठा सा परा गतिः"॥

स्र्यः॥ सुरपतिरिन्तः॥ विष्णोः सहस्रनाममध्ये

परिगणितो नामभेदः॥) मरणरहिते चि ।

यथा। "खस्ते जारजः कुण्डः"। इत्यमरः॥

यचा। ''च्यन्ते जारजः कुग्हः"। इत्यमरः॥ च्यन्तत्रता, स्त्री, (च्यन्तवत् सुस्तादुर्जेटा यस्याः स्ता।) जटामांसी। इति राजनिर्धेग्दः॥

अस्ततरिक्रगी, स्त्री, (अस्तस्य प्रीयूषस्य तरिक्रगी नदीव।) ज्योत्सा। इति राजनिर्धेग्टः॥

श्वम्द्रतदीधितः, एं, (श्वम्द्रतवत् सन्तोषकारिष्णः दीधितयायस्य सः।) चन्द्रः। इति श्रन्दरत्नावली॥ ('श्वम्द्रतदीधितरेष विदर्भने भनति तापम-सृष्य'। इति नैषधे।)

ख्यस्तपनं, जी, पं, (खम्स्तमित खादु पनं।) पारा-वतस्तः। पटोनः। इति राजनिर्धेग्दः॥ नास-पाती। इति पारस्य भाषा। यथा। खप्यास्तपनं यदचनसातनाविनप्रस्तिदेशेषु नासपाती इति प्रसिद्धं।

"खम्तवमनं नघु रखं सखाद त्रीन् हरेही बान्। देशेषु सुद्गनानां बद्धनं तक्षभ्यते नोकैः"॥ इति भावप्रकाशः॥

खम्दतम्बा, स्त्री, (खम्दतवत् खादु फर्वं यस्थाः सा, स्त्रियां टाप्।) द्राच्या। स्थानवकी। इति राज-निर्वेग्यः॥ (बाद्यस्क्ष्यूरीस्ट्यः। मलविष्येयः। नासपाती। इति पारस्थभाषा।

षास्ताता । इति पारस्तुनाया ।

श्वास्तावत् । स्ति पारस्तुनाया ।

गाप्रकावात् तथात् ।) गुडूची । इति म्लमाणा ॥

श्वास्तरसा, स्ती, (श्वस्तवत् खादुः रसो यस्याः

सा, स्तियां टाप्।) कपिणत्राचा । इति राज
निर्ययः ॥ (पक्षान्नविष्ये ॥ सा च

"हतीयभागाखाडेन मिश्रितं विद्यपिष्टकं।

श्वभमीषद्धियुतं मद्येषुट्र प्राण्या ॥

एवं समुद्भृतं क्राला स्थापये नजनीमितं।

ततो उन्यसिन स्वत् विचित्तं निस्त्रचेस्तिनेः ॥

विभाषापूषकं तेन तम्बिकायां हते पचेत्।

ततो उन्यस्त जाता वात सुष्वणविद्यो ॥

इति भावपकाणे ।) षम्दतसम्भवा, स्त्री, (सम् + भू + भावे सप्, षम्द-तस्य मरसाभावस्य रोगाभावस्य इति यावत् सम्भव उत्पत्तियेस्याः सा, स्त्रियां टाप्।) गुडूची। इति राजनिर्वेग्दः॥

चस्तसारजः, पं, (चस्तत्य सारः तस्मात् जायते, चस्तसार + जन् + डः, उपपरसमासः।) गुडः। तवराजोद्भवखखः। इति राजनिर्घगटः॥

खम्तत्सः, पुं, (खम्तं तुषारं स्ते, खम्तः + स् + किंप्, उपपदसमासः।) (खम्तान् देवान् स्ते, खम्तः + स् + किंप्, उपपदसमासः।) चन्तः। इति हेमचन्तः॥ देवमातिर स्ती। खम्तानां देवानां सः प्रस्तिः॥

बास्तकोदरः, पं, (बास्तस्य सोदरः सोदर्थः तस्य रक्तस्यानादुत्पद्मलात् तथालं।) घोटकः। इति राजनिर्धेग्यः॥ (उद्मेःसवा खन्यः। "सुरादेवी समुत्यद्वा तुरमः पाग्डर्क्तथा"। इति भारते।)

यस्तस्वा, स्त्रीं, (स्वति इति सु+ चप्। स्त्रियां
टाप्। यस्तस्य स्वा षष्ठीतत्मुक्षः।) बदन्तीदक्तः। नताविशेषः। तत्मर्थायः। दक्ताक्षाः
२ उपविक्षिका ३ घनवक्षी ४ सितन्तता ५।
यस्या गुगाः। पथ्यत्वं। ईषत्तिक्षात्वं। रसायनत्वं।
विषक्षाः स्वानाश्चित्वं। विषकुष्ठामकामनाश्चययुजयकारित्यस्य। इति राजनिर्घयटः॥

(''उत्तास्तव्यवा प्रधा ईयित्तिका रसायनी। व्याच्ची विष्कुष्टामं कामणां श्वयधुं जयेत्''॥ ईति राजनिष्ठयुटः।)

अस्ता, खी, (नास्ति स्तं मरणं यसाः सा।)
गुड्रुची। मदिरा। इन्द्रवास्त्री। च्योतियती।
गोरचदुग्धा। खतिविषा। रक्तचिरत्। दूर्वा।
खामकको। इरीतकी। इति राजनिर्धेग्दः॥
नुस्ती। इति ग्रब्दमाना॥ पिष्यकी। इति
मेदिनी॥ चम्मादेशजस्यूकमांसा हरीतकी। सा

विरेचने प्रश्रका । इति राजवल्लमः ॥ (सूर्य-दीधिविविश्रेषाः । ("सौरीभिरिव नाजीभिरम्दताख्याभिरम्मयः" । इति रघवंश्रे ।)

षम्दतान्यः, [स्] एं, (षम्दतमन्यः व्यवस्ति हित-करं यस्य सः।) देवता। इत्यमरः॥ (बम्दतं सुधा षम्यो मन्त्रं यस्य सः।)

बारतापनः, पुं, (बारतमिव पनं यस्य, पृषोदरादि-त्वात् दीर्षः।) पटोनः। इति द्रवाभिधानं॥

चम्ताणनः, पं, (चम्दतं चमाति सुक्के, चण्र + बाड्यात् कत्तरि ख्युट्। चम्दतस्य चण्रनः, बस्तीतत्पुरुषः।) देवता। इति चलायुषः॥

खम्दतास्त्रकं, क्षी, (खम्दताप्रस्ति खस्कं यस्य तत्।)

इरितकायस्वर्षं। यथा,—

"खम्दता कट्टकारिस्परोत्तचनचन्दनं।

नागरेन्द्रयवचैतदस्तास्त्रकारितं॥

क्षितं सक्ष्याचूर्यं पित्तञ्जेयान्वरापदं।

हक्षासारोचनच्हर्दित्व्यादाहनिवार्यं" ॥

इति भावप्रकाष्टः॥

चम्दतासक्कं, क्षी, (चम्दतस्येव चासक्को यस्य तत्।) तुत्यविष्रेषः । तत्यर्थायः । कर्परिकातुत्यं २ चक्कनं ३। इति हेमचन्तः॥

खम्दताइर्गाः, पुं, (खम्दतमाइरति, माहदास्यापनवनायं सर्गात् भूलोकं नयति, सा + ह्य +
कर्त्तर स्युट्, ततः यस्तीतत्पुरुषः।) गरुड़ः।
इति हारावली॥ ("पुरा किल गरुड़ो मातुविनतायाः सपलीदास्यनिवारगायं सम्बदेवान्
विनिर्वात्य सोमरत्त्वकक्त्रेरनयन्तादिकस्यातिकस्य
सार्गदम्दनं नागकुलाय दातुमाहतवान्"। इति
पौराणिकी कथा। महामारतस्यादिपर्वाण।
"श्रुला तमनुवन् सपा आहराम्दतमोजसा।
ततो दास्यादिप्रमोत्तो भविता तव खेचर्।॥
इत्युक्तो गरुड़ः सर्पेक्ततो मातरमन्नवीत्॥
गक्कास्यम्दतमाहन्तुं भन्द्यमिक्कामि वेदित्॥

स चक्रं चुरपर्यन्तमपग्रयस्यतान्तिके। परिकामन्तमिष्यं तीच्याधारमयसायं॥ व ज्वलनार्वेषमं घोरं छेदनं सोमहारियाम्।

छच्छिनसरसा मध्ये सोममभ्यद्रवत्ततः॥ समुत्पाछाम्द्रतं तच वैनतेयस्ततो बली। उत्प्रपात जवेनैव यन्त्रमुन्मथ्य वीर्थवान्॥

ण्वं तरस्तं तेन इतमाइतमेव च ।
दिनिकाख स्ताः सपा गरुडेन महास्नना"॥)
खस्ताइं, सी, (यस्तमाइयते सार्द्रते, खा
+के+कः, तस्य तुत्यसादलात् तथालं।)
बधुविन्वप्रवास्तिकोरासानदेप्रजनासपातीनामप्पनं। तत्पर्यायः। रुचिपनं २। खस्य गुगाः।
गुरुतं। वातनाप्रितं। खादुतं। खस्तवं।
खिम्पुक्तकारितस्य॥ तस्तुष्प्रवाग्रागः। व्यातं।
सुसादुतं। चिरोधनाप्रितस्य। तत् सुद्गनदेशे